

Fins a arribar a aquest primer número hem recorregut tots els camins de la creació: hem parlat llargament de la idea, hem pensat i imaginat portades i sumaris, fins que, un dia de diàleg amb la realitat, vam conversar, amb el temps mesurat, amb els escriptors **Mercè Cuartiella** i **Vicenç Pagès Jordà**. En aquella trobada, l'escriptor ens va parlar d'un text que havia publicat a la revista de cultura de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí —i que nosaltres reproduïm en aquestes pàgines—, sobre la figura de **Juan Luis Panero**. Així, va intervenir l'atzar per decidir-nos per dedicar el nostre primer quadern central al més gran dels germans **Panero**.

Aquest quadern central va acompanyat de dos quaderns més, un dedicat a l'art i l'altre, a la literatura. Tots tres són l'eix vertebrador d'aquesta encesa literària, que anirà evolucionant i perfeccionant-se amb els números successius que esperem anar imprimint. De moment, us deixem «aquesta aigua, vinguda del cel, era plena d'estrelles», d'amics, escriptors, poetes, escultors, pintors, fotògraf, dissenyador i il·lustradors que han fet possible aquest número amb la seva generositat. Oficis que tenen un nom; així hi col·laboren **Eusebi Ayensa, Carlos Briones, Jordi Cassú, Mercè Cuartiella, Luis Alberto de Cuenca, Luis Antonio de Villena, Lluís Freixas, Ramon Moreno, Vicenç Pagès Jordà, Lluís Puigbert, Mercè Riba, Iván Teruel, Jaume Torrent...**

Estem treballant en el que serà el segon número d'aquesta publicació semestral. Dedicarem el quadern central a **Maria Àngels Anglada** i el quadern literari, a l'exili, aquesta ferida oberta que va deixar la guerra. Pel que fa al detall dels continguts, permeteu-nos que els reservem per al sumari.

Altres cop situats en aquest primer número que ens ocupa, permeteu-nos acabar aquest editorial amb una entrevista a **Juan Luis Panero**, publicada en el número triple d'*Hora de Poesía*, de juliol-desembre de 1993. El poeta responia a **Gabriel Martínez** pel que fa als símptomes d'una crisi mundial de creativitat: *Los que deberían empujar lo hacen de forma profesional. Mucho asistir a encuentros pagados, presentarse a premios y querer vivir de las letras. Ahora quieren ser genios escribiendo y tener un yate y eso no puede ser.* I finalitzava l'entrevista així: *Que no se gaste tanto papel y que prohíban escribir a la mitad de los que se dicen poetas.* Amb aquest ànim crític iniciem la nostra travessia, també, amb l'emoció de lliurar aquest primer número imprès d'encesa literària perquè vegi la llum de les llibreries i dels quioscos i iniciï l'aventura del coneixement.

Juan Jesús Aznar del Águila

Director d'Encesa Literària